

روس‌ها به المپیک می‌آیند؟

به نظرم مطرح کردن این ماجرا هم غیر کارشناسی است. باورم نمی‌شود که بیش از بیست سرمربی تیم ملی از کشورهای مختلف به من زنگ زدند و از نیامدن روس‌ها به المپیک خوشحالی کردند! واقعا فکر می‌کنند روس‌ها اجازه می‌دهند یک نسل کامل از ورزشکارانشان نابود شوند؟ به قطع این اتفاق نخواهد افتاد و حداقل ماجرا به اینجا خواهد کشید که همگی زیر پرچم المپیک به میدان بروند. المپیک است و شک نکنید وقتی دولت روسیه خودش به صورت سیستماتیک در دوپینگ ورزشکارانش نقش داشته، نخواهد گذاشت که یک نسل از ورزشکارانش اینطور ضربه ببینند.

بزرگی برای تیمان خواهد افتاد.

کار سختی برای انتخاب نفرات سوم و چهارم تیمتان داشتید که چند ماهی هم طول کشید!

من از روز اول گفتم که فقط اعزام دو نفر به المپیک مشخص و قطعی است؛ یکی مجتبی‌عابدینی و دیگری علی‌پاکدامن. برای دو سهمیه‌ی باقی‌مانده تیم، پنج بازیکن خیلی خوب داشتیم که خودم هم نمی‌دانستم کدامیک از آنها به این بازی‌ها اعزام خواهد شد. تعویق یکساله‌ی المپیک شاید برای آنها خیلی بد نشد، چون مجبور شدند

باشیم، اما به نظر من اگر بچه‌ها روزشان باشد، در انفرادی خیلی راحت‌تر می‌توانند مدال بگیرند. با شناختی که من از بچه‌ها و شرایط تیم‌های دیگر دارم، می‌دانم که در تیمی، شرایط دشوارتر است. برای مثال، وقتی با تیمی مثل آلمان باید مسابقه بدهیم که چهار بازیکن یکدست دارد، کارمان خیلی دشوار است.

تیم ما یکدست نیست؟

تیم ما متاسفانه یک فراز و نشیبی دارد که کارمان را کمی سخت می‌کند. تیم ما یک جورهایی لنگ نفر سومش

و بحث پایانی درباره‌ی نتیجه‌ای است که تیم ایران در توکیو کسب خواهد کرد. ارزیابی فنی‌تان از نتیجه‌ی بازیکنان در المپیک ۲۰۲۱ چیست؟

من در جلسه با وزیر هم وقتی از من پرسید چه نتیجه‌ای می‌گیرید، گفتم نمی‌دانم خدا برایمان چه چیزی در نظر گرفته. ما همه‌ی تلاشمان را کرده‌ایم و باز هم تلاش می‌کنیم، اما باید ببینیم برایمان چه چیزی نوشته شده است. از میان هشت تیم حاضر در المپیک که یکی از آنها ما هستیم، همه‌شان را حداقل یک بار بردیم.

آیا واقعا به سابر، بیشتر از ایه و فلوره رسیدگی می‌شود؟

مدتی قبل همین سوال را از من پرسیدند و من هم گفتم بله! به ما شیشلیک می‌دهند و به دو اسلحه‌ی دیگر برنج خالی! بحث این حرف‌ها و توجه و رسیدگی بیشتر نیست. در همین سابر برای مثال، کشورهایی نظیر ژاپن یا هنگ‌کنگ تدارکات بیشتری از ما دارند، اما مگر نتیجه‌ی بهتری می‌گیرند؟ چینی‌ها چهار سال با مربی بزرگ فرانسوی کار کردند و تدارکات زیادی داشتند اما در نهایت به ما باختند و حالا تنها یک سهمیه در المپیک توکیو دارند و ما چهارتا. رسیدگی هم اگر باشد، می‌تواند فنی باشد و نباید اینطور مطرح شود که انگار به ما غذای بهتری می‌دهند و یا در جای خاصی تمرین می‌کنیم.

برای رسیدن به ترکیب تیم ملی خیلی سخت تلاش کنند و رقابت بینشان باعث رشد و پیشرفت شد. در نهایت هم پس از چند دور رقابت، محمد رهبری و محمد فتوحی توانستند نفرات سوم و چهارم تیم اعزامی به توکیو شوند و به تیم ملی برسند.

است و به‌عنوان مثال، بازیکنی مثل محمد رهبری اگر در روز خوب‌اش باشد، شانس بسیار زیادی برای مدال داریم. اما خب مشخص نیست در روز مسابقه چه شرایطی داشته باشیم. اگر نفراتی که ما برای یار سوم در نظر گرفته‌ایم، مثل رهبر و فتوحی در بازی‌ها خوب ظاهر شوند، اتفاق

حتی کوه‌ی ابرقدرت را حداقل یک بار شکست دادیم و تیمی نیست که نبرده باشیم. باین حال باید ببینیم در روز مسابقه چه نتایجی کسب می‌شود.

در تیمی چطور؟

شاید از بیرون اینطور به نظر برسد که در تیمی، شانس بیشتری داشته

پس از مدال برنز در رقابت‌های قهرمانی جهان در بوداپست هم به او گفتم یادت می‌آید می‌خواستی خداحافظی کنی؟ حالا همه مدال‌ها و افتخارهایت را بریز دور و این مدال را قاب کن. با داشتن دو فرزند، ورزش قهرمانی کردن خیلی سخت است، اما خب به‌ترتیب خودش خواست و برگشت و حالا هم قرار است سومین المپیک‌اش را تجربه کند.

در بوداپست، عابدینی مدالی گرفت که در تاریخ ورزش ایران یک شاهکار و اتفاقی بزرگ است. به نظرتان آنقدر که باید و شاید دیده شد؟

از فدراسیون و برخی اسپانسرها مقداری پاداش گرفته، اما هنوز پاداش رسمی وزارت ورزش را نگرفته است. آن را هم اگر بگیرد، باز هم به‌نظم رقم‌اش در حد ارزش و بزرگی مدالی که گرفته، نیست. به‌نظم آیین‌نامه‌ی آن پاداش‌ها برای مدال‌هایی که برای اولین بار و در رشته‌های خاص کسب می‌شود، قدری ایراد دارد که باید درست شود.

برسیم به توکیو و سهمیه‌ی تیمی شمیربازی، هدف سخت و جالبی که برای تیمتان گذاشتید و در نهایت به آن رسیدید. از این مسیر طولانی و حساس بگوئید.

روزهای سختی را گذرانیم. فقط خدا شاهد است که من چه استرسی را برای کسب این سهمیه متحمل شدم. ما در دو جای خیلی بد و حساس به چین خوردیم و رقیب مستقیم‌مان هم برای کسب سهمیه‌ی آسیا همین تیم بود. اتفاق بد هم این بود که ما درست قبل از آغاز روند انتخابی المپیک، باخت بدی به چین دادیم و به‌همین خاطر اختلاف‌مان کمتر شد و در قهرمانی جهان و قهرمانی آسیا که امتیازهایش دو برابر بود، به این تیم خوردیم. باین حال خدا را شکر در رقابتی بسیار نزدیک، علی‌پاکدامن چهار امتیاز پشت سر هم به‌دست آورد و تیم ما را به پیروزی رساند.

در برهه‌ای، در رده‌ی چهارم دنیا هم قرار گرفتیم و شانس خوبی داشتیم تا به صورت مستقیم راهی المپیک شویم و نه به‌صورت سهمیه‌ی قاره‌ای. آن جایگاه چرا از دست رفت؟

ببینید خب برخی معادلات در دنیا شمشیربازی وجود دارد که خیلی گفتمی نیست. اگر ما به‌عنوان تیم چهارم دنیا راهی المپیک می‌شدیم، آسیا یک سهمیه‌ی دیگر در توکیو داشت که به چینی‌ها می‌رسید و البته در طرف مقابل، یکی از تیم‌های اروپایی از حضور در این رقابت‌ها کنار می‌رفت. به‌ترتیب طبق برنامه‌ای که داشتیم پیش رفتیم و خوشبختانه به هدفمان هم رسیدیم.

